

РЕШЕНИЕ

№ 2197

гр. София, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 06.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3396** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на „Погледец – Лесинвест“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [община], област Б., представлявано от управителя Г. Б., с която са предявени обективно съединени иски срещу Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) за заплащане на обезщетение на основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди (пропуснати ползи), главница и лихви, от обявените за нищожни Решение № Ц – 14/03. 04. 2019 г. и Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР.

Претенцията се състои от следните суми, като е допуснато изменение на цената на исковите в съдебно заседание на 06. 03. 2024 г. :

- 412 403.12 лева без ДДС за периода от 01. 01. 2019 г. до 14. 01. 2021 г., представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц – 14/03. 04. 2019 г., обявено за нищожно с влязло в сила Решение № 492/14. 01. 2021 г. по адм. дело №13432/2019г. на ВАС – Трето отделение;

- 168 613. 58 лв. - законна лихва за забава върху горепосочената главница, считано от 03. 04. 2019 г. до датата на подаване на исковата молба;

- 470 545. 25 лева без ДДС за периода от 15. 01. 2021 г. до 31. 12. 2022 г., представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен

административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР, обявено за нищожно с Решение № 8999/14. 10. 2022 г. по адм. дело № 3574/2019 г. на ВАС–Трето отделение;

- 88 359. 71 лв. законна лихва за забава върху горепосочената главница, считано от 26. 03. 2021 г. до датата на подаване на исковата молба;

- законна лихва за забава върху главниците за периода от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимите суми.

Претендира направените разноски.

Ищецът твърди, че като производител на електрическа енергия от водноелектрическа централа с инсталирана мощност до 10 МВтч, е адресат на Решение № Ц-010/30.03.2011г. и впоследствие на Решение № Ц-5/20.02.2015г. на ДКЕВР, Решение № Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР и Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР, с които се определят, считано от 01.04.2011г. преференциални цени за продажба на електрическа енергия от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВтч.и е заинтересован спрямо него да бъде прилагана преференциалната цена, съгласно установените критерии за класифициране на ВЕЦ по т.1 до т.6 от разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.03.2011г. на КЕВР, а не по преференциална цена в размер на 112,49 лв./МВтч, без ДДС, определена с отменените административни актове на КЕВР.

Според ищеца, с отменените/ прогласените за нищожни решения КЕВР незаконосъобразно му е определила преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС вместо 178,68 лв./МВтч без ДДС за произведената от експлоатираната от него МВЕЦ “Р.”, поради което му дължи обезщетение за причинените му вреди.

Размерът на пропуснатите ползи, според изложеното в исковата молба, се изразява в стойността на осуетеното вследствие на незаконосъобразните актове конкретно увеличение на имуществото, което се явява чистият пропуснат приход от реализация на електрическата енергия на ищеца.

В исковата молба е уточнено, че вредите, причинени от нищожните Решение № Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР и Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР представляват пропуснати ползи от разликата в изкупната цена от 112,48 лв./МВтч без ДДС на произвежданата от притежавания от ищеца ВЕЦ електрическа енергия, вместо цена от 178,68 лв./МВтч без ДДС, съответно предвидените премии от Фонд „Сигурност на електроенергийната сисетма“ за тази група централи. С решенията си за определяне на преференциална цена от възобновяеми източници КЕВР въвежда критерий, който не е нормативно регламентиран и по този начин ограничава кръга на ползващите се от преференциалните цени по т. 1 до т. 6 от Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г., определени съгласно нормативно установените критерии относно хидроенергийните характеристики на ВЕЦ. Като е определил отделна преференциална цена за „ВЕЦ, въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г.“ или „съществуващи ВЕЦ“, административният орган е изключил приложението на т. 3 от Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г. спрямо ищеца и така е осуетил увеличение на патримониума на дружеството с приходи от продажба на електрическа енергия по преференциалната цена, съгласно приложимата ценова категория за притежаваната от него ВЕЦ.

Освен неправилно определената преференциална цена, неправилно е определено и количеството енергия, което следва да се закупува по тази преференциална цена. Съгласно чл. 31, ал.1, т. 5 от ЗЕВИ, произведената от ищеца електрическа енергия се

изкупува по преференциална цена до размера на нетното специфично количество. С решение № СП – 1/31. 07. 2015 г. КЕВР е определила нетното специфично количество, съобразно класификацията по т.1. 1 до т.1. 6 от Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г., а по т. 9 за ВЕЦ, въведени в експлоатация преди 19 юни 2007 г. Квалифицирането на притежавания от ищеца ВЕЦ следва да е по т. 1 до т. 6 от Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г., а не по отменената т. 7 от Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г. и впоследствие по Решение № Ц-5/20.02.2015г. на ДКЕВР, Решение № Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР и Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР, което води до приложима преференциална цена от 178,68 лв./МВтч без ДДС /вместо 112,48 лв./МВтч без ДДС/ и до количество електрическа енергия от 3724 КВтч /вместо 2500 КВтч/, което се закупува по тази преференциална цена. Съгласно § 28, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, производителите сключват с Фонд „Сигурност на електроенергийните системи“ договор за компенсирание с премия на произведените от тях количества електрическа енергия до размера на определеното им нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната им цена. Ищецът е сключил такъв договор с Фонд „Сигурност на електроенергийните системи“, който е влязъл в сила на 01. 07. 2021 г. Следваща са премия на ищеца е от 63.69 лв. /MWh без ДДС за количество до 3724 КВтч, която той не е получил, поради приложение на отменената т. 7, вместо т. 3 от Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г. Премия за тези централи не е определена в Решение № Ц – 25/01. 07. 2021 г. на КЕВР, при което за ищеца няма премия дори и за количество електрическа енергия в по – малък обем.

Представени са писмени бележки.

Ответникът, Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в писмен отговор излага подробни доводи за недопустимост и неоснователност на исковете. Поддържа, че в мотивите на отменителните решения на ВАС съдът не е дал указания преференциалните цени за продажба на произведената електрическа енергия от производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, попадащи в категорията по т.7, да бъдат определени чрез тяхното категоризиране в други групи по други точки от оспорените ценови решения. Според него, ищецът прави опит да се самоопредели като производител, попадащ в някоя от групите по т.1 до т.6 от Решение № Ц - 10/ 31.03.2011г., което е недопустимо. Поддържа, че административното производство по определяне на цени за групата производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, попадащи в хипотезата на отменените решения за визирания период считано от 01.04.2011г., не е приключило, а до произнасяне на КЕВР с административен акт за определяне на цени, считано от 01.04.2011г., не съществуват валидно определени преференциални цени, на които крайните снабдители, съответно общественият доставчик, да изкупуват произведената електрическа енергия. В този смисъл претенцията за пропуснати ползи се базира на хипотеза.

Отрича се и допустимостта и основателността на претенцията за присъждане на пропуснати ползи, представляващи разлика в цена от 112,48 лв./МВтч без ДДС за реализирани от ищеца количества над 2500 работни часа и преференциална цена при продажба на електрическа енергия в размер на 178.68лв./МВтч до пълното нетно специфично количество електрическа енергия 3724 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена по т. 3 от Решение № Ц-10/ 30.03.2011г. за периода от 15. 01. 2021 г. до 31. 12. 2022 г. С отменените административни актове

ДКЕВР не е установила размер на нетното специфично производство. Това е сторено с друг административен акт – Решение № СП-1/ 31.07.2015г.

Възразява се, че поддържаните от ищеца вреди са произтекли и от неправилната квалификация на централата като попадаща в групата по отменената т.7 от Решение № Ц-10/30.03.2011г. вместо по т. 3 от цитирания акт, но Комисията няма правомощия да определя за всеки конкретен производител категорията, в която той попада – касае се за преценка и доказване пред крайния снабдител или обществения доставчик, с когото производителят на ЕЕВИ сключва договор за изкупуване. твърди се, че между ищеца и КЕВР няма преки отношения и няма задължение за парична престация.

Направено е искане за присъждане на разноски. Представени са писмени бележки.

Прокурор К. от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на исковете, поради което счита, че същите следва да бъдат оставени без уважение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 43 - ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи, изразеното становище на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„Погледец – Лесинвест“ ЕООД има Разрешително за водовземане №41140113/26. 01. 2009 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“, на основание чл. 44, ал.1, чл. 52, ал.1, т. 3 от Закона за водите. С Решение № ПО – 01 – 136/22. 10. 2018 г. на Директора на Б. дирекция „3. район“ е удължен крайния срок на действието на разрешителното до 26. 01. 2019 г. С разрешителното са предоставени права на водовземане от водните обекти – река Б. река и река Я. в землището на [населено място], с цел производство на ел. енергия посредством МВЕЦ „Р.“ с инсталирана мощност 750 kW и нетен напор 37.60 м.

На 20. 05. 2022 г. между „Електрохолд продажби“ АД – купувач и „Погледец – Лесинвест“ ЕООД в качеството му на продавач - производител на ел.енергия от ВЕЦ „Р.“ е сключен договор за продажба на електрическа енергия № Б0028/20. 05. 2022 г., по силата на който продавачът, като пряк член на балансиращата група на купувача продава произведената от него нетна активна електрическа енергия на купувача, който от своя страна в качеството си на координатор е задължен да продаде същата тази енергия на платформата на „Българска независима енергийна борса“, при условията и в изпълнение на чл. 100, ал. 6 от Закона за енергетиката.

Ищецът има сключени договори за покупко – продажба на електрическа енергия, произведена от ВЕЦ „Р.“ със „Синергон енерджи“ ЕООД от 20.05.2021г., комбиниран договор за покупко – продажба на електрическа енергия и членство в балансираща група, сключен със „Синергон енерджи“ ЕООД от 20.05. 2021 г., договор за покупко – продажба на електрическа енергия по свободно договорени цени, сключен на 17. 07. 2020 г. с „Енерго – про енергийни услуги“ЕАД, договор за изкупуване на електрическа енергия № 63/01. 12. 2010 г., сключен с „Чез Електро България“ АД, договор за достъп до електроразпределителната мрежа на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници при общи условия, сключен с „Чез разпределение България“ АД.

По делото като доказателства са приети фактурите, издадени от „Погледец Лесинвест“ ЕООД за продажба на електрическа енергия през процесните периоди, както и протоколи за отчет на произведената електрическа енергия от ВЕЦ „Р.“, собственост на „Погледец Лесинвест“ ЕООД, подписани от „Електроразпределителна мрежа Запад“ ЕАД, доказателства за плащане по договорите за продажба на

електрическа енергия.

Сключен е договор за компенсиране с премии на производител по ЗЕВИ, между „Погледец Лесинвест“ ЕООД и Фонд „Сигурност на електроенергийната система“1 в сила от 01. 07. 2021 г. до 31. 03. 2024 г. с предмет на договора изплащане от ФСЕС на премия за количеството електрическа енергия, произведено от енергийният обект и и регистрирано с месечна Гаранция за произход, за което производителят е сключил сделки по чл. 100, ал. 4 и/или ал. 6 от Закона за енергетиката на балансиращ пазар. Съгласно условията на договора, ФСЕС компенсира производителя с премия до размера на премията, дължима за нетното специфично производство на електрическа енергия, определена за МВтч от КЕВР по реда на §28, ал. 3 от ЗИД на ЗЕ.

С Решение № Ц - 010/ 30. 03. 2011г. ДКЕВР, на основание чл.21 ЗВАЕИБ (отм., действащ към момента на приемане на решението), определя, считано от 01.04.2011г., преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10МВт, в 26 точки на решението за отделните видове възобновяеми енергийни източници. В т.1 до 7 от посоченото решение ДКЕВР определя преференциална цена за продажба на електрическа енергия от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М.. В т.1 до 6 комисията класифицира водноелектрическите централи и определя преференциална цена съгласно установените критерии по чл.19а, ал.1 и 2 от наредбата и по чл.36 и сл. от Наредба № 14 за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за производство, преобразуване, пренос и разпределение на електрическа енергия съобразно схемата на електроенергийния обект, инсталираната мощност и водния пад на електрическите централи. В т.7 от решението са включени водноелектрически централи под 10 М., въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г., като определената преференциална цена е в размер на 112.48/МВтч.

В тази част (т.7) решението на ДКЕВР е отменено с Решение №2126/13.02.2013г. на ВАС по адм. дело № 5492/ 2011г., оставено в сила с Решение № 16953 от 17.12.2013г. по адм.д. № 7175/2013г. на ВАС, Петчленен състав. Делото е върнато на ДКЕВР за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени в мотивите на решението по тълкуването и прилагането на закона. В тях съдът приема, че правилата, методите и критериите за определяне на преференциални цени са нормативно регламентирани със закона и наредбата.

Съгласно чл.21, ал.1 от закона ежегодно до 31 март комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена от възобновяеми или алтернативни енергийни източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 М., като в съответствие с ал.2 цената се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители и добавка, определена от комисията по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл.36, ал.3 от Закона за енергетиката (ЗЕ), съгласно ал.3 добавката по ал.2 за следващата календарна година не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година. Съответната наредба по чл.36, ал.3 от Закона за енергетиката е Наредбата за регулиране на

цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), според чл.19а от която, преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, се определя като не по-ниска от 70 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители, и добавка, определена от комисията съобразно приети от нея указания, по общи критерии, валидни за всички възобновяеми енергийни източници – вида на технологията, големината на инсталираната мощност, наличния ресурс на първичния енергиен източник. Съгласно чл.19а, ал.2 от наредбата, за определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М., комисията предлага и следните специални критерии – наличие на горен изравнител, който позволява непрекъсната работа на централата с номинална мощност най-малко 2 часа на денонощие, наличие на долен изравнител за централите, които работят по зададен от министъра на околната среда и водите месечен график за използване на водите на комплексните и значими язовири. Освен това, съгласно чл.36 от Наредба № 14/ 15.06.2005г. хидроенергийните обекти се класифицират съобразно следните критерии – мощност, експлоатационен режим, схема на хидроенергийния обект. В мотивите на ВАС се приема, че посочените нормативни изисквания са съобразени от комисията при приемане на решението, но в нарушение на тези разпоредби е въведен допълнителен разграничителен критерий за отделните водноелектрически централи, а именно „въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г., за което комисията не е посочила фактически и правни основания. В останалата част, а именно в частта без т. 7, Решение № Ц-010/ 30.03.2011г. не е оспорено пред съда и е влязло в сила. Следователно, този административен акт се ползва със стабилитет и по отношение на извършената класификация на водноелектрически централи и на електрически централи в т.1 – 6.

След връщане на преписката на административния орган, в изпълнение на съдебното решение, ДКЕВР приема Решение № Ц-5/ 20.02.2015г., с което определя, считано от 01.04.2011г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М. по смисъла на §2, ал.1, т.1 ПЗР на ЗВАЕИБ – 112, 48 лв./МВтч, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа. Това решение е отменено с влязло в сила Решение № 4039/ 15.06.2017г. на АССГ по адм. дело № 2596/ 2015г. В мотивите на решението се сочи, че въведеният от комисията критерий – съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М. обуславя материална незаконосъобразност на административния акт. Съдът отменя решението, с което е определена, считано от 01.04.2011г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М. по смисъла на §3, ал.1, т.1 от ПЗР на ЗВАЕИБ – 112, 48 лв./МВтч без ДДС, при

средногодишна продължителност на работа 2500 часа, като връща делото като административна преписка на комисията за ново произнасяне и отнасяне на спорните водноелектрически централи към групите, по посочените критерии от т.1 до 6 в Решение № Ц-010/ 30.03.2011г. на комисията и при съобразяване на изложените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона. Решението е оставено в сила с Решение № 13785/ 12.11.2018г. на ВАС по адм. дело № 12851/ 2017г., в мотивите на което се сочи, че при постановяване на решението си административният орган отново е въвел ограничителен и дискриминационен критерий, като изразът „въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г.“ на практика се заменя с изрза „съществуващи водноелектрически централи“, което отново се свързва с времето на обнародване на закона в Държавен вестник. Прието е, че разделянето на съществуващи и нови водноелектрически централи отново представлява времеви критерий за определяне на преференциалната цена. Отново е налице диференциация по отношение на водноелектрическите централи според момента, от който започват да текат срокове за задължително изкупуване на произведената електрическа енергия от възобновяемите източници. Соци, че разделянето на нови и съществуващи не следва да е в зависимост от това дали е изтекъл технико-икономическият живот на активите и възвръщане на вложената първоначално инвестиция, като обособяването на отделна група производители на електрическа енергия, формирана на признака съществуващи електрически централи, отново е незаконосъобразно. Съдът посочва още, че в предходното решение на Върховния административен съд не се съдържа указание за прегрупиране по критериите, посочени в т.1 до т.6 на Решение № Ц-010 от 30 март 2011 г., като даденото в този смисъл указание от АССГ не е съобразено с факта, че Решение №Ц-010 от 30 март 2011 г. е влязло в сила по посочените точки и не може да бъде променяно въз основа на обжалването по друга точка – 7, а в случая и на друго Решение с № Ц-5 от 20.02.2015г. Поради това ВАС указва, че при връщането на преписката за ново произнасяне, административният орган, в съответствие с принципа за съразмерност по чл.6 от АПК, следва сам да избере законосъобразната възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото.

След връщането на административната преписка при КЕВР е прието Решение №Ц-14/ 03.04.2019г., с което комисията определя, считано от 01.04.2011г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 М., които са въведени в експлоатация до влизане в сила на ЗВАЕИБ (отм). С Решение №5129/ 23.07.2019г. на АССГ по адм.д. № 4506/ 2019г. е обявена нищожността на Решение № Ц-14/ 03.04.2019г. и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по прилагане на закона. За да постанови решението си съдът приема,

че решението на КЕВР е издадено в противоречие с влязлото в сила съдебно решение, тъй като актът е идентичен по съдържание с предходния акт, отменен от съда.

С Решение № 492 от 14.01.2021г. по адм. дело № 13432/2019 г. на ВАС на РБ решението на АССГ е оставено в сила.

С Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР комисията отново определя, считано от 01.04.2011г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособената група руслови, подязовирни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 М..

С Решение № 736/10. 02. 2022 г. по адм. дело № 3524/2021 г. на АССГ е обявена нищожността на Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР на основание чл. 177, ал.2 от АПК като издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение.

С Решение № 8999/14. 10. 2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС на РБ е оставено в сила Решение № 736/10. 02. 2022 г. по адм. дело № 3524/2021 г. на АССГ. В мотивите на съдебното решение е посочено, че преписката не следва да се връща на КЕВР, тъй като комисията не може да обособява отделна група ВЕЦ по времеви критерий. За регулаторния период има определени цени за изкупуване на електрическа енергия, произвеждана от различни групи централи, които са влезли в сила, с оглед на което би следвало да се извърши преразпределение и ВЕЦ – овете да бъдат категоризирани единствено спрямо хидроенергийните им параметри, без да се прилага установения за незаконосъобразен времеви критерий. Това преразпределение не следва да се извършва от КЕВР, а то би станало по естествен начин при липсата на незаконосъобразно групиране на база хидроенергийната характеристика на всеки един ВЕЦ.

Издадено е Решение № СП – 1/31. 07. 2015 г. на КЕВР, с което е определено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в Решение № Ц – 10/30. 03. 2011 г. на КЕВР, което съгласно т. 1.3 от Решението е 3 724 kWh при определена цена от 178. 68 лв./MWh без ДДС за среднонапорни деривационни ВЕЦ, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад от 30 до 100 метра и инсталирана мощност от 200 kW до 10 000 kW.

Според Становище на ДКЕВР от 05.05.2011 г., комисията е била сезирана с множество искания за издаване на удостоверения, в които да посочи, в коя категория попадат конкретните енергийни обекти според Решение № Ц-010/30.03.2011 г. Комисията е изразила становище, че не разполага с правомощия да издава административни актове с подобно съдържание, а принадлежността на всеки производител към определена ценова категория се декларира ясно в:Разрешителното за водоползване, издадено по реда на чл.60 и сл. от ЗВ, протокол– образец 16, съставена основание чл.7, ал.3, т.16 от Наредба

№ 3 от 2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството и спецификациите на техническите проекти. Тези технически параметри са посочени в разрешителното за водоползване, издадено от съответния орган по чл.52 ЗВ. Определянето на принадлежността на всяка ВЕЦ към утвърдените с Решение № Ц-010/30.03.2011 г. категории следва да се доказва чрез горепосочените документи от собственика на централата пред съответния краен снабдител, което може да се удостовери със съответен протокол.

По искане на ответника от трето неучастващо по делото лице „Електрохолд Продажби“ ЕАД (с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД) е представен е приет по делото Договор за изкупуване на електрическа енергия №63/01. 12. 2010 г., сключен между „ЧЕЗ Електро България“ АД и „П. – Л.“ ЕООД, ведно с приложенията.

По делото е прието заключение на комплексна съдебна технико – икономическа експертиза, което съдът кредитира изцяло като обосновано, компетентно и основано на доказателствата по делото. Заключениеето на експертизата е, че съгласно приложените по делото документи и след преглед на техническите спецификации на мощността и хидроенергийните характеристики на притежаваната и експлоатирана от ищеца МВЕЦ „Р.“, същата следва да се категоризира в съответствие с Таблицата на ст. 10 от Решение № Ц – 10/30. 03. 2011 г. на ДКЕВР към т. 3 – среднонапорни деривационни, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад от 30 до 100 метра и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт.

Съгласно заключениеето на вещото лице, разликата между реализираните в периода от 01. 01. 2019 г. до 14. 01. 2021 г. приходи от продажба на електроенергия от ищеца при преференциални цени в размер на 112.48 лв./МВтч без ДДС и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 3 от разпоредителната част на Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г. на ДКЕВР в размер на 178. 68 лв./МВтч без ДДС за целия период е в размер на 258 181. 08 лева без ДДС.

Разликата между реализираните в периода от 14. 01. 2021 г. до 30. 06. 2021 г. приходи от продажба на електроенергия от ищеца при преференциални цени в размер на 112.48 лв./МВтч без ДДС и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 3 от разпоредителната част на Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г. на ДКЕВР в размер на 178. 68 лв./МВтч без ДДС за целия период е в размер на 114 193. 92 лева без ДДС.

Вещото лице е дало заключение, че нетното специфично количество произведена ел. енергия е достигнато през м. август 2019 г. и м. юли 2020 г. След това произведената ел. енергия е продавана на свободния пазар чрез избрани от производителя търговци. Разликата за периода от 01. 01. 2019 г. до 14. 01. 2021 г. при ценовото равнище на продажбите, реализирани от ищеца за количествата над 2500 работни часа и преференциалната цена до пълното нетно специфично количество електрическа енергия, приложимо за експлоатираната от ищеца ВЕЦ е в размер на 154 222. 04 лева без ДДС.

За 2021 г. нетното специфично количество ел. енергия е достигнато през юни 2021 г. След това произведената ел. енергия е продавана на свободния пазар чрез избрани от производителя търговци. Разликата за периода от 15. 01. 2021 г. до 30. 06. 2021 г. при ценовото равнище на продажбите, реализирани от ищеца за количествата над 2500 работни часа и преференциалната цена до пълното нетно специфично количество електрическа енергия, приложимо за експлоатираната от ищеца ВЕЦ е в размер на 3 174. 88 лева без ДДС.

Разликата между реализираните в периода от 01. 07. 2021 г. до 31. 12. 2022 г. приходи от продажба на електроенергия от ищеца при преференциални цени в размер на 112.48 лв./МВтч без ДДС и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 3 от разпоредителната част на Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г. на ДКЕВР в размер на 178. 68 лв./МВтч без ДДС за целия период е в размер на 122 908. 66 лева без ДДС.

Изчислената сума на премии за компенсиране от Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ за периода от 01. 07. 2021 г. до 31. 12. 2022 г., които би следвало да получава ищеца, съобразно хидроенергийните си характеристики и групата, в която реално попада процесния ВЕЦ, за целия период е в размер на 230 267. 79 лева.

Законната лихва за забава върху изчислените суми за пропуснати ползи от датата на забавата до датата на предявяване на иска на 31. 03. 2023 г. е в размер общо на 256 973. 29 лева върху главница общо от 882 948. 37 лева. Предвид месечното плащане на произведената ел. енергия от ВЕЦ Р., претендираната главница за периода от 01. 01. 2019 г. до 31. 12. 2022 г. общо за всички отделни месечни плащания е 652 681 . 08 лева, мораторната лихва върху главницата общо за всяко плащане от датата на настъпване на падежа до 31. 03. 2023 г. /предявяване на исковата молба/ е 170 822. 87 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявените искове с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ са допустими. За да бъде едно лице субект на процесуални правоотношения като страна е необходимо то да съществува към момента на завеждане на иска и да притежава процесуална правоспособност. Това е условие за допустимост на исковия процес, доколкото не може да възникне процесуално правоотношение по отношение на лице, което не съществува или не притежава процесуална правоспособност. Пасивната процесуална правоспособност по исковете за обезщетения по ЗОДОВ е ограничена от разпоредбата на чл.205 АПК, вр.чл.1, ал.2 ЗОДОВ, която предвижда, че искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Дали вредите са причинени от административна дейност и дали са причинени от заявления с исковата молба ответник са въпроси, свързани с основателността, а не с допустимостта на иска. По изложените съображения исковете са допустими. Същите са предявени и след отмяна/обявяване за нищожни на актовете с влезли в сила съдебни

решения.

Относно основателността на исковите претенции съдът намира следното:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяване кумулативното наличие на визираните в разпоредбата предпоставки: незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, настъпване на вреди от тях и причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредоносния резултат. Съгласно разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ може да бъде ангажирана само за имуществените и неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. При недоказване на която и да е от посочените предпоставки, обезщетение не се присъжда, като доказателствената тежест е за ищеца. Отговорността по предявените иски по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е безвиновна, обективна за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразни актове на КЕВР, отменени с влезли в сила решения.

Актовете, от които се твърди, че е настъпил вредоносен резултат, имат характеристиките на ненормативен административен такъв – приети са при изпълнение на административна дейност. Органът-издател е “административен орган” по смисъла на §1, т.1 от ДР на АПК – Комисията за енергийно и водно регулиране е независим специализиран държавен орган, осъществяващ регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията – чл.10, ал.2 вр. ал.1 ЗЕ.

От събраните по делото доказателства се установява, че е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по ЗОДОВ – налице са отменени административни актове.

Решение № Ц-010/ 30.03.2011г. ДКЕВР в т. 7 от него е отменено с Решение №2126/13.02.2013г. на ВАС по адм. дело № 5492/ 2011г., оставено в сила с Решение № 16953 от 17.12.2013г. по адм.д. № 7175/2013г. на ВАС, Петчленен състав. В останалата част, а именно в частта без т. 7, Решение № Ц-010/ 30.03.2011г. не е оспорено пред съда и е влязло в сила.

След отмяната и връщане на преписката на административния орган, в изпълнение на съдебното решение, ДКЕВР приема Решение № Ц-5/ 20.02.2015г., с което определя, считано от 01.04.2011г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М. по смисъла на §2, ал.1, т.1 ПЗР на ЗВАЕИБ – 112, 48 лв./МВтч, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа. Това решение е отменено с влязло в сила Решение № 4039/ 15.06.2017г. на АССГ по адм. дело № 2596/ 2015г. Решението е оставено в сила с Решение №13785/ 12.11.2018г. на ВАС по адм. дело № 12851/ 2017г.

След връщането на административната преписка при КЕВР е прието Решение № Ц-14/ 03.04.2019г., с което комисията определя, считано от 01.04.2011г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 М., които са въведени в експлоатация до влизане в сила на ЗВАЕИБ (отм). С Решение № 5129/ 23.07.2019г. на АССГ по адм.д. № 4506/ 2019г. е обявена нищожността на Решение № Ц-14/ 03.04.2019г. и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по прилагане на закона. С Решение № 492 от 14.01.2021г. по адм. дело № 13432/2019 г. на ВАС на РБ решението на АССГ е оставено в сила.

С Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР комисията отново определя, считано от 01.04.2011г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособената група руслови, подязовирни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 М..

С Решение № 736/10. 02. 2022 г. по адм. дело № 3524/2021 г. на АССГ е обявена нищожността на Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР на основание чл. 177, ал.2 от АПК като издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение.

С Решение № 8999/14. 10. 2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС на РБ е оставено в сила Решение № 736/10. 02. 2022 г. по адм. дело № 3524/2021 г. на АССГ.

Съдът намира за неоснователни доводите на ответника, че макар формално да са налице отменени административни актове, административното производство не е приключило. С Решение № 8999/14. 10. 2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС на РБ е оставено в сила Решение № 736/10. 02. 2022 г. по адм. дело №3524/2021 г. на АССГ. В мотивите на съдебното решение е посочено, че преписката не следва да се връща на КЕВР, тъй като комисията не може да обособява отделна група ВЕЦ по времеви критерий. За регулаторния период има определени цени за изкупуване на електрическа енергия, произвеждана от различни групи централи, които са влезли в сила, с оглед на което би следвало да се извърши преразпределение и ВЕЦ – овете да бъдат категоризирани единствено спрямо хидроенергийните им параметри, без да се прилага установения за незаконосъобразен времеви критерий. Това преразпределение не следва да се извършва от КЕВР, а то би станало по естествен начин при липсата на незаконосъобразно групиране на база хидроенергийната характеристика на всеки един ВЕЦ. Тоест административното производство е приключило, преписката не е върната за определяне на нови цени, а са дадени указания за прегрупиране на ВЕЦ по влезлите в сила критерии и цени по Решение № Ц-010/ 30.03.2011г. ДКЕВР, което е било обжалвано и отменено само в неговата т. 7.

Следователно, през процесния период не е действала преференциална цена от 112,48 лв./Мвтч без ДДС за изкупуване на електроенергия, произвеждана от ВЕЦ с инсталирана мощност до 10 М., тъй като всички административни актове, издадени от ответника, налагащи тази цена, са били отменени/обявени за нищожни по съдебен ред с влезли в сила решения.

От събраните по делото доказателства в т.ч. СТИЕ и писмените доказателства се установява, че МВЕЦ „Р.“ попада в приложено поле на отменената т.7 на Решение Ц-10/30.03.2011, отмененото Решение № Ц-5/20.02.2015 г. и обявените за нищожни Решение № Ц-14/03.04.2019 г. и Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР и от които се претендират, че са причинени вредите.

В заключението по СТЕ е установено, че съгласно приложените по делото документи и след преглед на техническите спецификации на мощността и хидроенергийните характеристики на притежаваната и експлоатирана от ищеца МВЕЦ „Р.“, същата следва да се категоризира в съответствие с Таблицата на ст. 10 от Решение № Ц – 10/30. 03. 2011 г. на ДКЕВР към т. 3 – среднонапорни деривационни, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад от 30 до 100 метра и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт.

Мощността на ВЕЦ в случая е от значение за размера на вредата, с оглед различния размер на преференциалните ценни, определени в Решение №Ц-10/30.03.2011 г. на ДКЕВР, както и размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, определено в Решение СП-1 от 31.07.2015г. Съгласно становището на ДКЕВР от 02.05.2011г., в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. водноелектрическите централи са класифицирани по воден пад и по конфигурация (схема) на изпълнение на водните турбини, като принадлежността на всяка една категория се определя въз основа на разрешително за водоползване, издадено по реда на чл. 60 и сл. от Закона за водите; протокол образец 16, издадено на основание чл.7, ал.3, т.16 на Наредба № 3 от 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителство и спецификации на техническите проекти, свързани с машини, съоръжения агрегати. Следователно, през исковия период, според посочените официални свидетелстващи документи, процесната ВЕЦ попада в т. 3 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011г. и спрямо определената в него цена от 178. 68 лв./МВтч без ДДС. Това приема и ВАС в мотивите на горепосочените решения.

Комисията определя единствено различните групи производители, като класификацията на всеки един производител не е в нейните правомощия. В резултат обаче на издадените незаконосъобразни Решение Ц-10/30.03.2011 в т. 7 от него и Решение № Ц-5/20.02.2015 г. и обявените за нищожни Решение № Ц-14/03.04.2019 г. и Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР ищецът е пропуснал да реализира имуществена облага, изразяваща се в разликата между цената, по която той е продавал произведената от него електрическа енергия и цената, по която тази енергия е следвало да се изкупува. Вярно е, че производителите следва да доказват своите технически характеристики пред крайния снабдител, но при действието на т. 7 от незаконосъобразното Решение

Ц-10/30.03.2011, Решение №Ц-5/20.02.2015 г. и обявените за нищожни Решение № Ц-14/03.04.2019 г. и Решение № Ц – 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР, крайният снабдител, по силата на законоустановеното им предварително изпълнение, е бил длъжен да приеме, че преференциалната цена е в размер на 112,48 лв./ МВтч, тъй като те се явяват специални по отношение на т. 3 от Решение Ц-10 от 10.03.2011г.

Налице е пряка причинна връзка между отменените/обявените за нищожни административни актове и вредата, тъй като изкупуването на произведената от ищеца електроенергия по цена 112,48 лв/МВтч, определена от КЕВР с тези актове е установено нормативно, независимо, че се сключва договор между ищеца и трето лице – краен снабдител, различен от ответника в настоящето производство.

Член 31 от действащия Закон за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ също задължава обществения доставчик и крайните снабдители да изкупуват електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници – водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М., въз основа на дългосрочни договори за срок от 15 години, по определена от КЕВР преференциална цена.

Освен, че възлага задължения за действия, ЗЕВИ предвижда и налагането на санкции за неизпълнение на тези задължения. Така например чл. 57, ал. 1 от ЗЕВИ дава правомощие на КЕВР да прилага принудителни административни мерки, когато установи, че контролираните по този закон лица са извършили или извършват действия, с които нарушават разпоредбите на този закон, на подзаконовите актове по прилагането му и на актове на комисията. Освен това чл.63 ЗЕВИ предвижда на обществения доставчик или краен потребител, който не изпълни свое задължение по чл. 31, КЕВР да му налага имуществена санкция в размер от 70 000 лв. до 200000 лв., а при повторно нарушение – санкция в трикратен размер – т. е. до 600 000 лв.

От посочените разпоредби следва, че между отменените административни актове, издадени от ответника и вредата, претърпяна от ищеца, е налице пряка причинна връзка, а не прекъснатата и опосредена от сключения между ищеца и „ЧЕЗ Електро България“ АД граждански договор, тъй като цената за изкупуване на електрическата енергия, която тези страни са заложили в отношенията си – 112,48 лв/мВтч, е била задължителна за тях по силата на оправомощаването на ответника от закона да я определя, и неизпълнението на това задължение е било скрепено със законова санкция. Следователно, след като ответникът КЕВР е определил цената, която е била задължителна в отношенията на ищеца с трети лица, в нарушение на закона, и неговите актове са били отменени като незаконосъобразни и нищожни от съда, той следва да носи и отговорност за вредите, причинени от действието на тези незаконосъобразни актове.

Доколкото правоотношението по изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 М.,

се осъществява на регулиран пазар по цени, определени от КЕВР, която е натоварена с властнически правомощия по регулиране на дейностите в областта на енергетиката, то между незаконосъобразните административни актове и причинените вреди под формата на пропуснати ползи е налице пряка причинна връзка, което обуславя основателността на исковата молба. В този смисъл е преобладаващата и най-нова практиката на Върховния административен съд, обективирана в Решение № 1030 от 27.01.2021г. по адм.д. № 8886/2020г. на ВАС, Решение № 1757 от 10.02.2021г. по адм.д. № 5667/2020г. на ВАС, Решение № 1105 от 28.01.2021г. по адм.д. №904/2020г., Решение № 9216 от 17.08.2021г. по адм.д. №9683/2020 на ВАС, Решение № 17672 от 23.12.2019г. по адм.д. № 4340/2019г. на ВАС, Решение №9212 от 17.08.2020г. по адм.д. № 9684/2020г. на ВАС.

Размерът на вредите следва да се определи, като се вземе предвид отговора на вещите лица по приетата СТИЕ.

Съгласно заключението на вещото лице, разликата между реализираните в периода от 01. 01. 2019 г. до 14. 01. 2021 г. приходи от продажба на електроенергия от ищеца при преференциални цени в размер на 112.48 лв./МВтч без ДДС и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т.3 от разпоредителната част на Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г. на ДКЕВР в размер на 178. 68 лв./МВтч без ДДС за целия период е в размер на 258 181. 08 лева без ДДС.

Разликата между реализираните в периода от 14. 01. 2021 г. до 30. 06. 2021 г. приходи от продажба на електроенергия от ищеца при преференциални цени в размер на 112.48 лв./МВтч без ДДС и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 3 от разпоредителната част на Решение № Ц – 010/30.03.2011 г. на ДКЕВР в размер на 178. 68 лв./МВтч без ДДС за целия период е в размер на 114 193. 92 лева без ДДС.

Вещото лице е дало заключение, че нетното специфично количество произведена ел. енергия е достигнато през м. август 2019 г. и м. юли 2020 г. След това произведената ел. енергия е продавана на свободния пазар чрез избрани от производителя търговци. Разликата за периода от 01. 01. 2019 г. до 14. 01. 2021 г. при ценовото равнище на продажбите, реализирани от ищеца за количествата над 2500 работни часа и преференциалната цена до пълното нетно специфично количество електрическа енергия, приложимо за експлоатираната от ищеца ВЕЦ е в размер на 154 222. 04 лева без ДДС.

За 2021 г. нетното специфично количество ел. енергия е достигнато през юни 2021 г. След това произведената ел. енергия е продавана на свободния пазар чрез избрани от производителя търговци. Разликата за периода от 15. 01. 2021 г. до 30. 06. 2021 г. при ценовото равнище на продажбите, реализирани от ищеца за количествата над 2500 работни часа и преференциалната цена до пълното нетно специфично количество електрическа енергия, приложимо за експлоатираната от ищеца ВЕЦ е в размер на 3 174. 88 лева без ДДС.

Разликата между реализираните в периода от 01. 07. 2021 г. до 31. 12. 2022 г.

приходи от продажба на електроенергия от ищеца при преференциални цени в размер на 112.48 лв./МВтч без ДДС и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 3 от разпоредителната част на Решение № Ц – 010/30.03.2011 г. на ДКЕВР в размер на 178. 68 лв./МВтч без ДДС за целия период е в размер на 122 908. 66 лева без ДДС.

Изчислената сума на премии за компенсиране от Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ за периода от 01. 07. 2021 г. до 31. 12. 2022 г., които би следвало да получава ищеца, съобразно хидроенергийните си характеристики и групата, в която реално попада процесния ВЕЦ, за целия период е в размер на 230 267. 79 лева.

Следователно основателни са претенциите на ищеца за заплащане на обезщетение в размер общо на 412 403.12 лева без ДДС за периода от 01.01. 2019г. до 14. 01. 2021 г., представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц – 14/03. 04. 2019г., обявено за нищожно с влязло в сила Решение № 492/14. 01. 2021 г. по адм. дело №13432/2019г. на ВАС – Трето отделение и 470 545. 25 лева без ДДС за периода от 15. 01. 2021 г. до 31. 12. 2022 г., представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР, обявено за нищожно с Решение № 8999/14. 10. 2022 г. по адм. дело № 3574/2019 г. на ВАС– Трето отделение. Общо дължимата главница е 882 948,37 лв. без ДДС.

Основателността на главния иск обуславя и основателност на акцесорната претенция за заплащане на лихви върху главниците на присъжданите обезщетения. Върху определените като обезщетения за непозволено увреждане суми се дължи законната лихва от деня, в който вземането за обезщетение за вреди става изискуемо. Следва да се приложи разрешението, дадено с Тълкувателно решение №3 от 22.04.2004 год. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004г., ОСГК и по т.4 от ТР №3/22.04.2005 год. по тълк. дело №3/2004 год. на ОСГК на ВКС, на което ищецът се позовава изрично в исковата молба, според което изискуемостта на законната лихва върху обезщетението е от датата на влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, а при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, съответно това е и датата, от която се следва лихва за забава. В тази връзка съдът кредитира заключението на вещото лице относно размера на лихвите, тъй като изчисленията му са съобразени с цитираната практика. Размерът на лихвите общо е 256 973. 29 лева.

Следователно, исковете следва да бъде уважени в размер на 412 403.12 лева без ДДС главница за периода от 01. 01. 2019г. до 14. 01. 2021 г., представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц – 14/03. 04. 2019г., обявено за нищожно с влязло в сила Решение № 492/14. 01. 2021 г. по адм. дело №13432/2019г. на ВАС – Трето отделение, ведно с мораторна лихва в размер на 168 613. 58 лв. върху горепосочената главница, считано от 03. 04. 2019 г. до 31. 03. 2023 г. и в размер

на 470 545. 25 лева без ДДС главница за периода от 15. 01. 2021 г. до 31. 12. 2022 г., представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР, обявено за нищожно с Решение № 8999/14. 10. 2022 г. по адм. дело № 3574/2019 г. на ВАС– Трето отделение, заедно с мораторна лихва в размер на 88 359. 71 лв. върху горепосочената главница, считано от 26. 03. 2021 г. до 31. 03. 2023 г., ведно със законната лихва върху двете главници от 31. 03. 2023 г. до окончателното плащане.

Предвид изхода на спора и своевременното искане, на основание чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ, ответникът следва да заплати разноските по производството, както и внесената държавна такса общо в размер на 3 164 лв., съгласно доказателства за извършването им (3 139 лева заплатено възнаграждение на вещи лица и 25 лв. държавна такса). Адвокатско възнаграждение не се претендира.

Воден от горното Административен съд София-град, Първо отделение, 43 – ти състав:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Погледец – Лесинвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [община], област Б., представлявано от управителя Г. Б. сума в размер на 412 403.12 лева без ДДС главница за периода от 01. 01. 2019г. до 14. 01. 2021 г., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от Решение № Ц – 14/03. 04. 2019г. на КЕВР, обявено за нищожно с влязло в сила Решение № 492/14. 01. 2021 г. по адм. дело №13432/2019г. на ВАС – Трето отделение, ведно с мораторна лихва в размер на 168 613. 58 лв. върху горепосочената главница, считано от 03. 04. 2019 г. до 31.03.2023г. и законната лихва от 31. 03. 2023 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Погледец– Лесинвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [община], област Б., представлявано от управителя Г. Б. сума в размер на 470 545. 25 лева без ДДС главница за периода от 15.01.2021 г. до 31. 12. 2022 г., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от Решение № Ц - 12/26. 03. 2021 г. на КЕВР, обявено за нищожно с Решение № 8999/14. 10. 2022 г. по адм. дело № 3574/2019 г. на ВАС– Трето отделение, заедно с мораторна лихва в размер на 88 359. 71 лв. върху горепосочената главница, считано от 26. 03. 2021 г. до 31. 03. 2023 г., ведно със законната лихва върху двете главници от 31. 03. 2023 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на

„Погледец– Лесинвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [община], област Б., представлявано от управителя Г. Б. сума в размер на 3 164 лв., представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението.

Съдия: